ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐੱਸ.

ਬਨਾਮ

ਕਲਕੱਤਾ ਕਲੱਬ ਲਿਮਟਿਡ

(2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ..4184)

ਅਕਤੂਬਰ 03,2019

[ਆਰ. ਐੱਫ. ਨਰੀਮਨ, ਸੂਰੀਆ ਕੰਟ ਅਤੇ ਵੀ. ਰਾਮਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਸਿਧਾਂਤ/ਸਿਧਾਂਤ-ਆਪਸੀ ਸਿਧਾਂਤ-ਲੇਖ.366 (29-ਏ) ਵਿੱਚ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ-2009 ਦੇ ਸੀ. ਏ. ਨੰ..4184 ਵਿੱਚ, ਕਰਦਾਤਿ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਲੱਬ ਨੇ ਯੂ/ਐੱਸ. ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੀਤਾ। 25, 1956 ਐਕਟ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਸੀ ਸਿਧਾਂਤ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ-ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ 1994 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ 3 ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। (i) ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਲੇਖ.366 (29) ਵਿੱਚ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਗਮਿਤ ਕਲੱਬਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲੱਬ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ; ((2) ਕੀ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ? ਅਤੇ (iii) ਕੀ 46ਵੀਂ ਸੋਧ, ਗਲਪ ਮੰਨ ਕੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗਠਿਤ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ? – ਸਾਲ 2012 ਦੇ ਸੀ. ਏ. ਆਈ. ਡੀ. 1 ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994 ਦੁਆਰਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ

ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਯੂ/ਐੱਸ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਨ। 25 1956 ਦੇ ਐਕਟ, ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜ ਐਕਟਾਂ ਅਧੀਨ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਵਜੋਂ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ-ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਹੋਲਡਿੰਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ-ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ-ਪਰਸਪਰਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ-ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ. ਏrt.366 (29-ਏ) (e) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਤ ਗਲਪ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ (i) 46 ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਸਪਰਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਲੇਖ.366 (29-ਏ); (ii) ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਉਹ 46 ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (iii) (29-ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ-ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੀ. ਏ. (ਆਈ. ਡੀ. 2) ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਕਿ 1 ਜੁਲਾਈ, 2012 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਲੱਬਾਂ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਨੈੱਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-ਵਿਆਖਿਆ 3 (ਏ) ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐੱਸ. 65ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994 ਦਾ ਬੀ (44) ਉਹਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ-2005 ਤੋਂ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994

ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ-ਝਾਰਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਕੀਤਾ। ਕੇਸ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਾਮਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ, ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1994-ਐਸ. 2(5), (10), (30) ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ- ਲੇਖ.366 (29-ਏ (ਐੱਫ)-ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 - 25-ਸੰਵਿਧਾਨ (46ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1982-ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ-ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 - ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (24) (vii), 2 (31), 44,45 (2)-ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994- ਐਸ ਐਸ. 64(3), 65(25ਏ), (25ਏਏ), 65 (105) 65 (ਏ), 65 (37), ਵਿਆਖਿਆ 3 (ਏ) ਤੋਂ 65ਬੀ (44), 66 ਬੀ, 66 ਡੀ, 67,68-ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2006-ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2012-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956। ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਆਈ. ਡੀ. 1 (29-ਏ)-61ਵੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ 46ਵੀਂ ਸੋਧ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਈ. ਡੀ. 1 (29-ਏ) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; 1981 ਦੇ ਬਿੱਲ ਨਾਲ ਜੁੜੇ 'ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ', ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਆਈ. ਡੀ. 1 (29-ਏ) ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਏ.

ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਕਲਕੱਤਾ ਕਲੱਬ ਲਿਮਟਿਡ ਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੇਖ.366 (29-ਏ) (ਐਸ), (ਐੱਫ) ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਲੇਖ.366 (29-ਏ) (ਈ) ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੇ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ-ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ-ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 46 ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੀ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਰਜਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ-ਇਸ ਗਲਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 46 ਵੀਂ ਸੋਧ ਨੇ ਫਿਰ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਵਿਕਰੀ ਲਿਆਉਣ ਦੀ

ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਨੇ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ-ਇਹ ਸਮੀਕਰਨ, ਜਦੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹ ਕਲੱਬ ਸਨ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੀ-"ਕੋਈ ਵੀ" "ਸਾਰੇ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ-ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਵੀ ਉਧਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਸਾਰੇ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਸੰਗਠਨਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ 'ਤੇ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਈ)-ਸੰਵਿਧਾਨ (46ਵੀਂ ਸੋਧ) ਬਿੱਲ, 1981-ਸੰਵਿਧਾਨ (46ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1982-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਆਪਸੀ ਸਿਧਾਂਤ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ-ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਤੋਂ ਲੇਖ.366 (29-ਏ) ਵਿੱਚ "ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ"-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੰਪਨੀਆਂ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਨਿਗਮਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਉੱਤੇ ਕਿ "ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ" ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ" ਨੂੰ "ਵਿਅਕਤੀ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ-"ਵਿਅਕਤੀ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੇਖ.367) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀ" ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਿਗਮਿਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ- ਲੇਖ.366 (29) ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ "ਵਿਅਕਤੀ" ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ-"ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ (29-ਏ) (ਈ) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਫਿਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ' ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ" ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀ" ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ "ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ"-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-

ਲੇਖ.366 (29-ਏ) (ਈ), 367-ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ-ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 - ਧਾਰਾ 2 (31)-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।

ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 - ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ)-ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ। 2(ਸ) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੋ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। , ਲੇਖ.366 (29-) ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ-ਆਯੋਜਿਤਃ “ਕਿਸੇ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਵਿੱਚ "ਵਿਚਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ। 2(ਡੀ) 1872 ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਇਸ ਨੂੰ ਲੇਖ.366 (29-) ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਏ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ-ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਲੇਖ.366 (29-) (e)-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲੇਖ.366 (29-)-ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਤ ਗਲਪ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ, 1994-ਐਸ. ਐਸ. 2(5), (30) – ਆਪਸੀ ਸਿਧਾਂਤ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ- ਲੇਖ.366 (29-) ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦਾ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। , ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਨੈਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਕੈਟਰਰਜ਼-ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਸਮਾਨ" ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ), ਜੋ ਕਿ ਹੋਟਲਾਂ ਜਾਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੈ-ਇਹ ਐਸ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 6 46 ਵੀਂ ਸੋਧ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ

ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਅਤੇ ਛੋਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ - ਧਾਰਾ 6 (1) (ਏ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

04.01.1972, ਜਦੋਂ ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - 46 ਇਸ ਲਈ ਸੋਧ ਐਕਟ, ਜਦੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖ 366 (29- ਏ) (ਐੱਫ) ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਟਲਾਂ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰੋਸੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਦੀ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਹੈ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰੋਸੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਦੀ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ' ਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਮੀਕਰਨ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ", ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕੇ-ਸੰਵਿਧਾਨ (46ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1982 - ਐਸ. 6.

ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ, 1961-ਐਸ. ਐਸ. 2(24)(vii), 44,45 (2)-ਆਯੋਜਿਤਃ ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਨੂੰ ਐਸ ਨਾਲ ਭਿੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਤੋਂ ਲੇਖ.366 (29-ਏ) ਦੁਆਰਾ ਆਪਸੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2(24)(vii) 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐਸ. 44 – ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਆਪਸੀ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੀਮਾ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇੱਕ ਆਪਸੀ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਲੇਖ.366 (29- ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਆਪਸੀਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਨਾਲ ਹੀ, ਧਾਰਾ 45 (2) ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਝੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਟੈਕਸ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਢੰਗ ਜੋ ਆਪਸੀਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਧਾਰਾ 366 (29-29) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ। ਏ) (ਈ)-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ- ਏ.366 (29-ਏ) (ਈ)-ਸੰਵਿਧਾਨ (ਚਾਲੀ-ਛੇਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1982-ਆਪਸੀ ਸਿਧਾਂਤ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ-ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਰੀਰ" ਐਸ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ. 65 ਅਤੇ ਐਸ. 65(25ਏ) ਅਤੇ (25ਏਏ)-ਦਾ ਅਰਥ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸਮੀਕਰਨ ਇੱਕ ਨਿਗਮਿਤ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਗਮਿਤ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ-ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994-ਐਸ. 65, ਐਸ. ਐਸ. 65(25ਏ), (25ਏਏ); ਐੱਸ.65B (37) ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ 3 (ਏ) ਤੋਂ ਐੱਸ. 65ਬੀ (44)-ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2006।

ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994-ਐੱਸ. 65, ਐਸ. ਐਸ. 65(25ਏ), (25ਏਏ); ਐੱਸ.65B (37) ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ 3 (ਏ) ਤੋਂ ਐੱਸ. 65ਬੀ (44)-ਵਿਆਖਿਆ 3 (ਏ) ਤੋਂ ਐਸ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 65ਬੀ (44) ਸੰਗਠਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਲਈ-ਚਰਚਾ-ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2006-ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2012। ਸਾਲ 2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ (ਆਈ. ਡੀ. 1) ਅਤੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) (ਆਈ. ਡੀ. 2) ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਰੱਖਿਆਃ 1.1 ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਲਕੀਅਤ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਕਲੱਬ ਦਾ ਮਾਲਕ ਖੁਦ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਰਜਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਭ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਚਾ ਐੱਫ. ਗੁਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ-ਇਹ ਦੋ ਚਾਹ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀਆਂ ਸਨ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਲੱਬਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕ੍ਰਿਕਟ ਕਲੱਬ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਤਭੇਦਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਾਚਾ ਐੱਫ. ਗੁਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ

ਅਨੁਪਾਤ ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-ਕੋਈ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਝੇ ਫੰਡ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਰਪਲੱਸ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ-ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਪਲੱਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੰਦ ਹੋਣ' ਤੇ, ਸਰਪਲੱਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਾਲੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਸਰਪਲੱਸ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਏ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਕਲੱਬ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਵਜੋਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਲੱਬ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ। [ਪਾਰਸ 26,30] [908-ਬੀ-ਡੀ, ਐਚ; 909-ਏ; 911-ਸੀ-ਡੀ; 914-ਬੀ-ਡੀ]

ਬਾਚਾ ਐੱਫ. ਗੁਜ਼ਦਾਰ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ [1955] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 876-ਵਿਲੱਖਣ। ਕ੍ਰਿਕਟ ਕਲੱਬ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਲੇਬਰ ਯੂਨੀਅਨ [1969] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 600; ਬੰਗਲੌਰ ਕਲੱਬ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਏ. ਐੱਨ. ਆਰ. (2013) 5 ਐੱਸ 509: [2013] 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 267-'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

1.2 61ਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂਬਰ ਕਲੱਬਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ "ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ

ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਕਲੱਬਾਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟੈਕਸ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਟੈਕਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੇ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੀ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਰਜਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਗਲਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਸਮੀਕਰਨ, ਜਦੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹ ਕਲੱਬ ਸਨ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੀ। “ਕੋਈ ਵੀ "ਸਭ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੀਕਰਨ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਕਲੱਬਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। [ਪਾਰਸ 32-34] [914- ਐੱਫ ਐੱਚ; 915-ਏ- ਡੀ]

1.3 ਹੋਰ ਵੀ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਉੱਤੇ ਕਿ "ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ" ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ" ਨੂੰ "ਵਿਅਕਤੀ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। “"ਵਿਅਕਤੀ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,

(ਜੋ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 367 ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀ" ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਿਗਮਿਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ। ਆਰਟੀਕਲ 366 (29-ਏ) ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ "ਵਿਅਕਤੀ" ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ, 1961 ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (31) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ "ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 1961 ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ, 1961 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 366 (29) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਏ) (ਈ) ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ" ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਏਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ "ਵਿਅਕਤੀ" ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ "ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹੋਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ "ਸਪਲਾਈ" ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਵਿੱਚ "ਵਿਚਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ ਏ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

366(29-ਏ) ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਕੇਸ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਨੁਛੇਦ 366 (29-ਏ) (ਈ) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਤ ਗਲਪ ਦੁਆਰਾ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ

ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੁਪਰ) ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 35-38] [915- ਈ-ਐੱਚ; 916-ਏ- ਸੀ, ਐੱਚ;]

ਪੋਲਕ ਅਤੇ ਮੁੱਲਾ, ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ (16 ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ)-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1.4 ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1972 ਐੱਸ. ਸੀ. 1131 ਅਤੇ ਨੈਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਕੈਟਰਰਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) (ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਵਸਤਾਂ" ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ) ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਟਲਾਂ ਜਾਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਇਹ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਅਤੇ ਛੋਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 (1) (ਏ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਛੋਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) 7 ਸਤੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਕੈਟਰਰਜ਼ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) 4 ਜਨਵਰੀ, 1972 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਐਕਟ, ਜਦੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 366 (29-ਏ) (ਐੱਫ) ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਟਲਾਂ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰੋਸੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਦੀ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰੋਸੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਦੀ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਕਲੱਬ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ-ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਸਾਬਣ, ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਰੇਲੂ ਵਸਤਾਂ। ਇਹ ਵਸਤਾਂ "ਵਸਤਾਂ" ਹੋਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ-ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਨਾ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੀਣ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਤੁਕੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। [ਪਾਰਸ 39-42] [917- ਸੀ-ਈ; 918-ਬੀ-ਐੱਫ] ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1972 ਐਸ. ਸੀ. 1131: [1972] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 937-ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1.5 ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਰਸਪਰਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (24) (vii) ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਆਪਸੀ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੀਮਾ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇੱਕ ਆਪਸੀ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਆਪਸੀਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 45 (2) ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡੀਮਡ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਟਾਕ-ਇਨ-ਟ੍ਰੇਡ ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਇੱਕ ਮਨਘੜਤ ਗਲਪ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਟੈਕਸ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਜੋ ਏ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਕਲਕੱਤਾ ਕਲੱਬ ਲਿਮਟਿਡ ਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) (ਈ) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਆਪਸੀ ਸਾਂਝ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 45,46 ਅਤੇ 48] [920-ਈ, ਐਚ; 921-ਸੀ, ਐਫ; 922-ਸੀ]

ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਮੀਸਿਸ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਸੁਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ (2018) 15 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 37: [2018] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 214-ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1.6 ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਲਕੱਤਾ ਕਲੱਬ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ

(1) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਗਠਿਤ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਸਪਰਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ।

(2) ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

(3) ਆਰਟੀਕਲ 366 (29-ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। 2009 ਦਾ ਸੀ. ਏ. ਨੰਬਰ 4184 ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 49,50] [922-ਈ-ਐਚ]

ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਲਕੱਤਾ ਕਲੱਬ ਲਿਮਟਿਡ (2017) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 356: [2016] 6 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 748-ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2012 ਦਾ ਸੀ. ਏ. No.7497 ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ

2.1 ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਚੈਪਟਰ 16 ਜੂਨ, 2005 ਤੋਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 65 (25ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 65 (105) ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਮਈ, 2011 ਤੋਂ "ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 65 (25ਏਏ) ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 65 (105) ਵਿੱਚ, "ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ "ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਨੈੱਟ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਗੈਰ-ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਕਲੱਬਾਂ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਵੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 65 ਦੇ ਖੰਡ (105) ਦੇ ਉਪ-ਖੰਡਾਂ (ਜ਼ਜ਼ਜ਼) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ("ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1 ਜੁਲਾਈ, 2012 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 65 ਅਤੇ 65ਏ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 65ਬੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 65ਬੀ (37) ਤਹਿਤ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (44) ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਸੇਵਾ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 66ਬੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ ਜੋ ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66ਡੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। [ਪਾਰਸ 58-63,65-68] [925- ; 926-ਸੀ-ਡੀ, ਐੱਚ]

2.2 ਸੈਕਸ਼ਨ 65 (25ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਗਾਹਕੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਕਮ ਲਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਅਧੀਨ "ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਗਠਿਤ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਲੱਬਾਂ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ

ਕਰਨ ਜਾਂ 1 ਜੁਲਾਈ, 2012 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਨੈੱਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 72,73] [931- ਈ-ਐੱਫ; 932-ਜੀ-ਐੱਚ]

ਆਰ. ਸੀ. ਮਿੱਟਰ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਕਲਕੱਤਾ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਆਈ. ਟੀ., ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਡਾਲਕੋ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਪਾਧੀਏ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਆਦਿ। (2010) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 378: [2010] 4 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 15; ਸੀ. ਆਈ. ਟੀ., ਕਾਨਪੁਰ ਅਤੇ ਏ. ਐਨ. ਆਰ. ਵੀ. ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ (2018) 9 ਐੱਸਸੀਸੀ 322: [2018] 7 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 866-ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2.3 ਸੈਕਸ਼ਨ 65 ਬੀ (44) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਸੇਵਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਦੂਜੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀ। “ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (37) ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ, ਇੱਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨਕਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਭਾਵੇਂ ਨਿਗਮਿਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਏਜੰਸੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਪਸੀਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਲਈ ਇੱਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ "ਸੇਵਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 65 ਬੀ (44) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 3 ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (44) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਸੇਵਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਭਾਵ ਕੋਈ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਦੂਜੇ ਲਈ

ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। “ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (37) ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ, ਇੱਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨਕਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਭਾਵੇਂ ਨਿਗਮਿਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਏਜੰਸੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਪਸੀਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਲਈ ਇੱਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (44) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਸੇਵਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਆਖਿਆ 3 ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2006 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 65 ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) (ਈ) ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਗਮਿਤ ਕੰਪਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਗਮਿਤ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਸਮੇਤ ਨਿਗਮਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰੂਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। “ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 65 (25ਏ) ਅਤੇ 65 (25ਏਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਜਾਂ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ" ਜੋ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜੋ ਨਿਗਮਿਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 65 (25 ਏ) (ਆਈ) ਅਤੇ 65 (25 ਏ) (ਆਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਤ ਜਾਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। “ਇਸ ਲਈ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਵਰਤਮਾਨ

ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਕਿ 2012 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੂਚੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਹੁਣ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸਨ ਜੇ ਉਹ "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੁਆਰਾ "ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। “ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (37) ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੰਗਠਿਤ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ। ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (44) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 3 ਵਿੱਚ, "ਵਿਅਕਤੀ" ਸਮੀਕਰਨ ਜਾਂ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਹੀਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ "ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਸੰਗਠਨ" ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 65 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 65 (25ਏ) ਅਤੇ (25ਏਏ) ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਮੀਕਰਨ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ" ਕਿਸੇ ਨਿਗਮਿਤ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਨਿਗਮਿਤ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹੀ ਸਮੀਕਰਨ 2012 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 3 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (37) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਲਟ), ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ 2012 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ" ਸਮੀਕਰਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (44) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 3 (ਏ) ਉਹਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। "ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਕੁੱਝ ਏ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਆਮ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਮ ਕਾਰਵਾਈ। "ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਜੋਂ ਜੋ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ" ਸਮੀਕਰਨ

ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਝਾਰਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ। ਸਾਲ 2005 ਤੋਂ ਵਿੱਤ ਕਾਨੂੰਨ 1994 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) No.321 ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ (i) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸ਼ਾਮਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ, ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। [ਪਾਰਸ 75-85] [933-ਬੀ -ਐੱਚ; 934-ਏ-ਐੱਚ; 935-ਏ-ਬੀ]

ਕੌਸਮੋਪੋਲੀਟਨ ਕਲੱਬ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਟੀ. ਐਨ. (2017) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 635; ਫਤਿਹ ਮੈਦਾਨ ਕਲੱਬ ਬਨਾਮ ਸੀਟੀਓ (2017) 5 ਐਸਸੀਸੀ 638; ਰਾਜ ਡੰਕਰਲੀ ਏਅਰ 1958 ਐਸ. ਸੀ. 560: [1959] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 379; ਯੂਨੀਅਨ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐੱਸ. ਵੀ. ਮਾਰਗਦਰਸ਼ੀ ਚਿੱਟ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ 9 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 147; ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ., ਬੰਬਈ ਉੱਤਰੀ, ਕੱਛ ਅਤੇ ਸੌਰਾਸਤਰ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਇੰਦਰਾ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ [1960] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 513 – ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓਰਸ. (2018) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 97: [2017] 12 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 503-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਗ੍ਰਾਫ ਬਨਾਮ ਇਵਾਨਜ਼ (1882) 8 ਪ੍ਰਸ਼ਨ 373; ਟ੍ਰੇਬਨੋਗ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ ਕਲੱਬ ਅਤੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਲਿਮਟਿਡ. ਮੈਕਡੋਨਲਡ (1940) 1 ਕੇ. ਬੀ. 576; ਥਾਮਸ (ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਇੰਸਪੈਕਟਰ) ਬਨਾਮ ਰਿਚਰਡ ਇਵਾਨਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (1927) 1 ਕੇ. ਬੀ. 33; ਕਰੀ ਬਨਾਮ ਮੀਸਾ (1875) 153-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2016] 6 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 748 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 1

[1970] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 680 ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਪੈਰਾ 2

[1968] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 421 ਸਮਝਾਇਆ। ਪੈਰਾ 5

[1955] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 876 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਰਾ 5

[1967] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 618 ਪੈਰਾ 6

[1979] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 557 ਪੈਰਾ 6

[2006] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 823 ਪੈਰਾ 13

[1959] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 379 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 16

[1969] 1 ਐੱਸਸੀਆਰ 600 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 28

[2013] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 267 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 30

[2018] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 214 ਪੈਰਾ 30

[1972] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 937 ਪੈਰਾ 39

(2000) 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 527 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 43

[2017] 12 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 503 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 44

[2017] 7 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 375 ਪੈਰਾ 69

[2007] 9 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 147 ਪੈਰਾ 70

[2010] 4 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 15 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 72

[2018] 7 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 866 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 72

[1959] 2 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 641 ਪੈਰਾ 72

[1960] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 513 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 83 ਏ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ/ਮੂਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਸੰ..4184 ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 01.02.2008 ਤੋਂ 2006 ਦਾ ਨੰਬਰ 652

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਸੰ. ਐੱਸ.7497/2012,7773/2019,7771/2019,7772/2019,4377-4380/2015,5157/2015,7030/2015,8543/2015,7259/2015,7924/2015,7774/2019,7775/2019,7781/2019,7780/2019,7783/2019,7778/2019,7779/2019,7777/2019,5946/2016,5949/2016,6593/2016,7366-7367/2016,626/2017,7776/2019,3584/2017, 3819-3821/2017,. ਨੰਬਰ 321/2017, ਏ. ਨੰਬਰ 10674/2017,11224/2017,72-73/2018,104/2019,7790/2019,5338/2019,5215-5217/2019 ਅਤੇ 7789/2019।

ਕੇ. ਐੱਮ. ਨਟਰਾਜ, ਏ. ਐੱਸ. ਜੀ., ਧਰੁਵ ਅਗਰਵਾਲ, ਸ਼ਿਆਮ ਦੀਵਾਨ, ਐੱਸ. ਕੇ. ਬਗਰੀਆ, ਅਰਵਿੰਦ ਪੀ. ਦਾਤਾਰ, ਦੇਵਾਂਗ ਨਾਨਾਵਤੀ, ਰਾਣਾ ਮੁਖਰਜੀ, ਨਕੁਲ ਦੀਵਾਨ, ਜੈਦੀਪ ਗੁਪਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ। , ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਧੂਮਿਤਾ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼੍ਰੀਜਾ ਚੌਧਰੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਸ਼ਾ ਬਾਗਚੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਨੀਤਾ ਰਾਣੀ ਸਿੰਘ, ਡੀ. ਐਲ. ਚਿਦਾਨੰਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੂਜਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼ਰਥ ਨੰਬੀਆਰ, ਬੀ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਬੀ. ਵੀ. ਬਲਰਾਮ ਦਾਸ, ਅਮਿਤ ਠੱਕਰ, ਮਹੇਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ, ਸ਼ਮਿਕ ਸਾਜਨਵਾਲਾ, ਅਭਿਨਵ ਅਗਰਵਾਲ, ਉਦੈਦਿੱਤਿਆ ਬੈਨਰਜੀ, ਯੋਜਨਾ ਮਹਿਰਾ, ਈ. ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਨੀਰਵ ਮੈਨਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਧਵਾਨੀ ਮੈਨਕਰ, ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਗੌਤਮ, ਅਮਰ ਦਵੇ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜਡੇਜਾ, ਪ੍ਰਧੁਮਨ ਗੋਹਿਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਤਰੁਣਾ ਸਿੰਘ ਗੋਹਿਲ, ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਨੂ ਪੁਰੋਹਿਤ, ਸ਼ਿਵਾ ਪੀ., ਧਰੂਰਾਜ ਰਾਣਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਲ ਐਚ. ਪਟੇਲ, ਪਾਰਥਾ ਸਿਲ, ਤਵੀਸ਼ ਬੀ. ਪ੍ਰਸਾਦ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਐਨ. ਕੈਮਲ, ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਨੀਤਾ ਰਾਵਤ, ਰਾਹੁਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਐਸ. ਕੇ. ਕੁਲਕਰਨੀ, ਐਮ. ਗਿਰੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਅੰਕੁਰ ਐਸ. ਕੁਲਕਰਨੀ, ਏਜਾਜ਼ ਮਕਬੂਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਕ੍ਰਿਤੀ ਚੌਬੇ, ਕੁੰਵਰ ਆਦਿੱਤਿਆ ਸਿੰਘ, ਗੌਤਮ ਪ੍ਰਭਾਕਰ, ਵੀ. ਰਘੁਰਮਨ, ਆਨੰਦ ਸੁਕੁਮਾਰ, ਐਸ. ਸੁਕੁਮਾਰਨ, ਭੁਪੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਪਾਠਕ। , ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੀਰਾ ਮਾਥੁਰ, ਰਾਜੀਵ ਸਿੰਘ, ਐੱਮ/ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਨਰੇਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਪ੍ਰਤੀਕ ਚੱਢਾ, ਪ੍ਰਤਾਪ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਰੇਖਾ ਰਮਨ,

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿੱਦੂਸ਼ੀ, ਅਖਿਲ ਅਬਰਾਹਮ ਰਾਏ (ਐੱਮ/ਐੱਸ. ਕੇ. ਜੇ. ਜੌਹਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਈ) ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ, ਵਿਜੈ ਗੋਸਵਾਮੀ, ਰੰਜੀਤ ਕੁਮਾਰ, ਸ਼ਿਵਮ ਓਝਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਰਨਿਆ ਲਕਸ਼ਮੀਕੁਮਾਰਨ, ਵੀ. ਲਕਸ਼ਮੀਕੁਮਾਰਨ, ਕਰਨ ਸਚਦੇਵ, ਆਦਿੱਤਿਆ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਪੇਕਸ਼ਾ ਮਹਿਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇਸ਼ਿਤਾ ਮਾਥੁਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੌਨਿਕਾ ਕਸਤੂਰੀ, ਪੁਨੀਤ ਦੱਤ ਟਾਈ। ਦੇਵਨਾਥ, ਪੀ. ਕੇ. ਸਾਹੂ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਕੇਦਾਰ ਨਾਥ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਜੇ. ਕੇ. ਮਿੱਤਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੰਦਨਾ ਮਿੱਤਲ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਸਵਰੂਪ, ਵਕੀਲ। ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

2009 ਦਾ ਆਰ. ਐੱਫ. ਨਾਰੀਮਨ, ਜੇ. ਸੀ. ਏ. ਸੰ..4184

1. ਇਹ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਲਕੱਤਾ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਤ (2017) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 356. 2009 ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4184 ਦੇ ਤੱਥ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨਃ

2. ਤੱਥ ਜੋ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਲੱਬ ਦੇ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ 30-6-2002 ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਤਿਮਾਹੀ ਦੌਰਾਨ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੀਣ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਉੱਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਲੱਬ ਨੇ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਲੱਬ ਨੂੰ 18-10-2002 ਉੱਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਉੱਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ, ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ, ਪੀਣ ਆਦਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਪੱਕੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

3. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਸੀ ਸਿਧਾਂਤ ਅਮਲ ਵਿੱਚ

ਆਵੇਗਾ। ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਲੱਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਏਜੰਟ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਰੁਖ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਕਿ ਭੋਜਨ, ਪੀਣ ਜਾਂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

347 (ਟ੍ਰਾਈ)], ਨੇ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਪੂਰਬੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਡਬਲਯੂ. ਬੀ. [ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਏ.

ਪੂਰਬੀ ਭਾਰਤ ਬਨਾਮ ਡਬਲਯੂ. ਬੀ. ਰਾਜ, (2017) 11 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 811: (2002) 40 ਐੱਸਟੀਏ 154 (ਐੱਸਸੀ)] ਅਤੇ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀਃ "ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਤੱਥ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ, ਪੀਣ ਅਤੇ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ 1994 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (30) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ "ਡੀਮਡ ਸੇਲ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਇਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ (ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰ) ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। " ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਲੱਬ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

5. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ। ਕਿ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਈਸਟਰਨ ਇੰਡੀਆ [ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਈਸਟਰਨ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਡਬਲਯੂ. ਬੀ., (2017) 11 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 811: (2002) 40 ਐੱਸ. ਟੀ. ਏ. 154 (ਐੱਸ. ਸੀ.)], ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭੋਜਨ, ਪੀਣ ਅਤੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਕਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ

ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਮਾਰਕੀਟ ਤੋਂ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂਬਰ ਸਮੂਹਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਜੀਵਨ ਸਨ ਅਤੇ ਕਲੱਬ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੁਪਰਸਟ੍ਰਕਚਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਲੱਬ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ, ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਵਿੱਚ ਆਪਸੀ ਤੱਤ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ।

9. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਸੀਂ ਕੁੱਝ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇਸ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਇਕਾਈ ਹੈ।

ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਚਾਰਜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੈਰ-ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਂਦਾ। ”

2. ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1994 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (30) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) ਵਿੱਚ "ਵਿਕਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਸੀ. ਟੀ. ਓ. ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1970) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 462 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰਃ

“ 14. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀਟੀਓ ਬਨਾਮ ਯੰਗ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀਃ (ਐੱਸCC pp. 467-68, ਪੈਰਾ 11)

“ 11. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਰੇਕ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ, 1930 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ

ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਕਰਕੇ "ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ । ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਨ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੇਕਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਕਲੱਬ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਤੱਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ”

3. ਪਰਸਪਰਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ 23. ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਤੋਂ ਧਾਰਾ (29-ਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1982 ਵਿੱਚ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਵੈਟ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਗਮਿਤ ਕੰਪਨੀ, ਸੁਸਾਇਟੀ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਦੂਜਾ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਫਤਿਹ ਮੈਦਾਨ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ [ਫਤਿਹ ਮੈਦਾਨ ਕਲੱਬ ਬਨਾਮ ਸੀਟੀਓ,(2017) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 638: (2008) 12 ਵੀ. ਐੱਸ. ਟੀ. 598 (ਐੱਸ. ਸੀ.) ਅਤੇ ਕੌਸਮੋਪੋਲੀਟਨ ਕਲੱਬ [ਕੌਸਮੋਪੋਲੀਟਨ ਕਲੱਬ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਟੀ. ਐੱਨ., (2017) 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 635: (2009) 19 ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਐੱਸ. ਟੀ. 456 (ਐੱਸ. ਸੀ.)] ਨੇ ਇੱਕ ਫਰਕ ਲਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ

ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੀਣ ਵਾਲੀ ਸੰਪਤੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਬੈਂਚਾਂ ਨੇ ਇਸ ਫਰਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੈਸਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਜਦੋਂ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਸੀ। ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ' ਤੇ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਾਲ ਭਾਵ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਥਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਪਹਿਲੂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ "ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ" ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾ ਰਹੇ। ”

4. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ 3 ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ:

“ 30.1. (ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) ਵਿੱਚ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਗਮਿਤ ਕਲੱਬਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਲੱਬ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਭਾਰਤੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ. [ਸੀਟੀਓ ਬਨਾਮ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, (1970) 1 ਐਸਸੀਸੀ 462] ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੀ ਕੌਸਮੋਪੋਲੀਟਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਕਲੱਬ [ਕੌਸਮੋਪੋਲੀਟਨ ਕਲੱਬ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਟੀ. ਐਨ., (2017) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 635: (2009) 19 ਵੀਐੱਸਟੀ 456 (ਐੱਸਸੀ) ਅਤੇ ਫਤਿਹ ਮੈਦਾਨ ਕਲੱਬ (ਫਤਿਹ ਮੈਦਾਨ ਕਲੱਬ ਬਨਾਮ ਸੀਟੀਓ, (2017) 5 ਐੱਸਸੀਸੀ 638: (2008) 12 ਵੀ. ਐੱਸ. ਟੀ. 598 (ਐੱਸ. ਸੀ.)] ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਸੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

30.3. (3) ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 46ਵੀਂ ਸੋਧ, ਗਲਪ ਮੰਨ ਕੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮਿਤ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? "

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ ਨੇ 'ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਕੁੱਝ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸੱਠਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 (ਮਈ, 1974)' (ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ '61ਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ; ਸੰਵਿਧਾਨ (46ਵੀਂ ਸੋਧ) ਬਿੱਲ ਨਾਲ ਜੁੜੇ 'ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ'। , 1981 [ਸੰਵਿਧਾਨ (46ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1982 ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ] (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਏ) (ਈ) ਅਤੇ (ਐੱਫ)। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 366 (29-ਏ) (ਈ) ਨੂੰ ਏਜੰਸੀ/ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਆਪਸੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 366 (29-ਏ) (ਈ) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 366 (29-ਏ) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਵਿੱਚ "ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਸਪਰਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 366 (29-ਏ) (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ" ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ, 366 (29-ਏ) (ਐੱਫ) ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਜਾਂ ਪੀਣ ਲਈ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ

ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਆਪਕ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਵੇਗਾ, ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ)

ਇਹ ਨਿਗਮਿਤ ਜਾਂ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ" ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (10) ਵਿੱਚ "ਡੀਲਰ" ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (30) ਵਿੱਚ "ਸੇਲ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਡੀਲਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ (1) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸੀਕਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵੇਚਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਆਖਿਆ "ਡੀਲਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਸਤਾਂ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਡਿਪਟੀ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰ ਸੀ।

ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸੈਦਾਪੇਟ ਅਤੇ ਐੱਨ. ਆਰ. ਬਨਾਮ ਐਨਫੀਲਡ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਕੰਟੀਨ ਲਿਮਟਿਡ (1968) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 421 ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਆਪਸੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਾਮਲੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲਾਭ-ਪ੍ਰੇਰਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1959 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਵਿਕਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਲੈਂਡ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ।

ਮਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਵੈਸਟਲੀ ਅਸਟੇਟ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ 1924 ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਕੇ. ਬੀ. 390, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਰਸਪਰਤਾ ਬਾਰੇ ਸਾਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਨਿਗਮ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਵਾਲਟਰ ਫਲੇਚਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1972) ਅਪੀਲ ਕੇਸ 414 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਸਪਰਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਰਬਵਿਆਪੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਰਸਪਰਤਾ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਦੋਂ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਕਲੱਬ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਸੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਚਾ ਐੱਫ. ਗੁਜ਼ਦਾਰ ਬਨਾਮ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ (1955) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 876, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੈ।

6. ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਦੀਪ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (5) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਏਪੁਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਉੱਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਲਿਮਟਿਡ (1967) 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 618, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ "ਲਾਭ-ਉਦੇਸ਼" ਵਾਧੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 25 (1) (ਬੀ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਾਂ ਹੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ' ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਬਾਚਾ ਐੱਫ. ਗੁਜ਼ਦਾਰ (ਉੱਪਰ) ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 366 (29-ਏ) (ਈ) ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਕਲੱਬਾਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ" ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) (ਈ) ਕਿਸੇ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਵਿਧਾਨ (46ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1982 ("ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ" 46ਵੀਂ ਸੋਧ "ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (29-ਏ) ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੇ ਯੰਗ ਮੈਨਸ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਉਪਰੋਕਤ) ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਏਜੰਸੀ/ਵਿਸ਼ਵਾਸ/ਪਰਸਪਰਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਵਿੱਚ "ਵਿਚਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੋ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਉੱਪਰ), ਆਰਟੀਕਲ 366 (29-ਏ) ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ 366 (29-ਏ) (ਐੱਫ) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਆਈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ (ਐੱਫ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਕੈਟਰਰਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ। (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ . ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਗਵਰਨਰ (1978) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 36, ਜਿਸ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੇਵਾ ਤੱਤ ਦੇ ਨਾਲ। "ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ" ਸਮੀਕਰਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਅਜਿਹੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਤੱਤ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 366 (29-ਏ) (ਐੱਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੋਜਨ ਆਦਿ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ "ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ" ਨੂੰ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ" ਦੇ ਨਾਲ ਇਜਸਡਮ ਜੇਨੇਰਿਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

7. ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੰਧਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 366 (29-ਏ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“ 366. (29-ਏ) "ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ" ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ -

((ਏ) ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਤਬਾਦਲੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਟੈਕਸ;
(ਕੰਮ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਲ (ਭਾਵੇਂ ਮਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਟੈਕਸ;

(ਸੀ) ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉੱਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ;

(ਡੀ) ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ (ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਂ ਨਾ) ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ;

(ਈ) ਕਿਸੇ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ;

(ਐੱਫ) ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ (ਭਾਵੇਂ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ), ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਈ ਹੈ, ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਪਲਾਈ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

8. ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

(5) "ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ-(ਏ) ਕੋਈ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ, ਨਿਰਮਾਣ, ਕੰਮ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ, ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਕੰਮ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਹਸ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ, ਕੰਮ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਸਾਹਸ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਲਾਭ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ, ਨਿਰਮਾਣ, ਕੰਮ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਸਾਹਸ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ

(ਅ) ਅਜਿਹੇ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ, ਨਿਰਮਾਣ, ਕੰਮ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਸਾਹਸ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ;

XXX XXX XXX

(10) "ਡੀਲਰ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ -

(ਏ) ਜੂਟ-ਮਿੱਲ ਜਾਂ ਜੂਟ ਦੇ ਸ਼ਿਪਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ;
(ਅ) ਸਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ, ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜੋ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਇੱਕ ਪਰਿਸਮਾਪਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਨਕਦ ਜਾਂ

ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਚਦਾ ਹੈ, ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵੰਡਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ I: ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵੇਚਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ II: ਇੱਕ ਕਾਰਕ, ਇੱਕ ਦਲਾਲ, ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ, ਇੱਕ ਡੇਲ ਕ੍ਰੈਡਰ ਏਜੰਟ, ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀਕਾਰ, ਮਾਲ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਜਾਂ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਮਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਏਜੰਟ

ਵਪਾਰਕ ਏਜੰਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਮਾਲ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਲ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਹੈ।
XXX XXX XXX

(30) “ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਕਦੀ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ-(ਏ) ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ;

(ਅ) ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਖਰੀਦ ਉੱਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ;

(ਸਿ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ (ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ) ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ

((ਸ) ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ (ਭਾਵੇਂ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ), ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਈ ਹੈ, ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਪਲਾਈ;

(ਈ) ਕਿਸੇ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸਪਲਾਈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ, ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ, ਅਨੁਮਾਨ, ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆਃ ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ -

(ਏ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(ਅ) ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੈਃਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋਵੇ।

(1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ -

(ਏ) ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ-(i) ਜੋ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਤ (ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ) ਐਕਟ, 1941 (1941 ਦਾ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ VI) ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਜੇ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ

((ii) ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਤ (ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ) ਐਕਟ, 1941 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ,

(ਅ) ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1954 (1954 ਦਾ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ IV) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ (ਏ) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ

(ਸੀ) ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਮੋਟਰ ਸਪਿਰਿਟਸ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1974 (ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ XI ਆਫ 1974) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ,

ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਰੀ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਹਰੇਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅਰੰਭ ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਗਈ ਉਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਜਿਹੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਰੀ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ-(ਏ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਨੁਸੂਚੀ IV ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ 30,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਦਰਾਮਦ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਸੀ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ IV [* * *] ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, 1,00,000 ਰੁਪਏ; ਜਾਂ

(ਈ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡੀਲਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਸੂਚੀ IV ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਟਰਨਓਵਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, 5,00,000 ਰੁਪਏ।

(4) ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਰਹੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦਾ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਵਿਆਖਿਆਃ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਲ ਜਾਂ ਸਾਲ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਤ (ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ) ਐਕਟ, 1941 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(5) ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ ਜਿਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਰੇ ਵਿਕਰੀ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪਹਿਲੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(6) ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਡੀਲਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ”

9. 61ਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 1-ਡੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਐਨਫੀਲਡ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰ)

ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੁਪਰ) ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆਃ

ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਅਦਾਲਤ (ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.) ਨੇ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ - “ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਇੱਕ ਫਰਮ ਜਾਂ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਕਲੱਬ, ਫਰਮ ਜਾਂ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਕਲੱਬ, ਫਰਮ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਵਿਕਰੀ' ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ) ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਕਲੱਬ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਸਤਾਂ ਵੇਚਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

1ਡੀ.4. ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਨਾ ਕਿ 'ਵਿਕਰੀ'। - ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਹਨ ਕਲੱਬ. ਮਦਰਾਸ, ਕੌਸਮੋਪੋਲੀਟਨ ਕਲੱਬ, ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਲਏ ਗਏ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਯੰਗਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਏ

ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਲੋਲੀ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ, ਊਟਕਾਮੁੰਡ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1959 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨੈਕਸ, ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਲੱਬ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਜੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ 'ਡੀਲਰ' ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ I ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐਚ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ 'ਵਿਕਰੀ' ਨਹੀਂ

ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ । ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂਬਰ ਕਲੱਬ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ "ਵਿਕਰੀ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

1ਡੀ. 5. ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ 'ਵਿਕਰੀ' ਨਹੀਂ ਹੈ। - ਇਹ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਫ ਬਨਾਮ ਇਵਾਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਕਲੱਬ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 1893 ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ "ਖਰੀਦਦਾਰ" ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 (1) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ (1893 ਵਿੱਚ) ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ -

“.....ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗ੍ਰਾਫ ਬਨਾਮ ਇਵਾਨਜ਼ ਦਾ ਅਧਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਸੇਲ ਆਫ਼ ਗੁੱਡਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਪਰ ਡੇਵਿਸ ਬਨਾਮ ਬਰਨੇਟ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਾਮਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਪਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ "ਪਾਰਟ ਓਨਰ" ਬਾਰੇ ਵਿਵਸਥਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਸਟਰੇਲੀਆਈ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਸਾਂਝੇ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸਾਰੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। " ਬੇਸ਼ਕ, ਸਵਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ "ਵਿਕਰੀ" ਜਾਂ "ਵਿਕਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਬਾਰੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਰਥ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਮੈਂਬਰ ਕਲੱਬ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਵੇਚਦਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਆਮ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਉੱਤੇ ਆਮ ਸਟੋਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1ਡੀ. 6. ਆਮ ਨਿਰੀਖਣ. - ਵਿਆਪਕ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ "ਵਿਕਰੀ" ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1ਡੀ. 6ਏ. ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਵਿਕਰੀ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ-ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

1ਡੀ. 7. ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। - ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬਾਂ ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਹਿਕਾਰੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

1ਡੀ. 8. ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ। ਪ੍ਰਬੰਧ. - ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਢਾਂਚਾਗਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। " ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ, ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

1ਡੀ. 9. ਕੋਈ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਨਹੀਂ। - ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਖੁਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

1ਡੀ. 10. ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ”

10. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਟੈਕਸ ਨੈੱਟ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਇਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ। ਪਹਿਲਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬਾਂ ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ; ਦੂਜਾ, ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਹਿਕਾਰੀ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬਾਂ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਾਮਾਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। 11. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

12. ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ, 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ

“ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ "ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੈਨਨ ਡੰਕਰਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1958 ਐਸ. ਸੀ. 560) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮੀਕਰਨ "ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ" ਦਾ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ, 1930 ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੰਮ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਗੈਨਨ ਡੰਕਰਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਈ ਹੋਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੰਘ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 92ਏ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ, ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਧਿਰਾਂ।

ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਖੇਪ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਖੇਪ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਉੱਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੰਮ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ

ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਕੰਮ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਉੱਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਚੱਲਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਰਾਏ-ਖਰੀਦ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ-ਖਰੀਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਖਰੀਦ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਲ ਦਾ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਹੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ) ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ, ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਕੋਈ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਕੇਸ (ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1972 ਐਸ. ਸੀ. 1131) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ

ਹੋਟਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

XXX XXX XXX

ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਹੋਟਲ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਹਤ ਕੇਵਲ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਕੈਟਰਰਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

13. ਇਸ ਸਮੇਂ, ਬੀ. ਐੱਸ. ਐੱਨ. ਐੱਲ. ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2006) 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 1 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਕਨੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ

" 41. ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਤੱਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਣਇੱਛਤ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਅ) ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਦੇ

ਠੇਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਗੈਨਨ ਡੰਕਰਲੀ [ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਗੈਨਨ ਡੰਕਰਲੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਮਦਰਾਸ) ਲਿਮਟਿਡ, (1958) 9 ਐਸਟੀਸੀ 353: ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ 1958 ਐਸ. ਸੀ. 560: 1959 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 379] ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੰਮ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗੈਨਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ

ਡੰਕਰਲੀ [ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਗੈਨਨ ਡੰਕਰਲੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ। (ਮਦਰਾਸ) ਲਿਮਟਿਡ, (1958) 9 ਐਸ. ਟੀ. ਸੀ. 353: ਏ. ਆਈ. ਆਰ 1958 ਐਸ. ਸੀ. 560: 1959 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 379] ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਖਰੀਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਏ. ਵੀ. ਮਯੱਪਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ [(1967) 20 ਐੱਸ. ਟੀ. ਸੀ. 115 (ਮੈਡ)] ਦੇ ਉਲਟ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਪ੍ਰਿੰਟ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਪਲਾਇਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਉਹਨਾਂ ਠੇਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇ ਗਏ ਸਨ

ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ [(1972) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 472: (1972) 29 ਐੱਸ. ਟੀ. ਸੀ. 474] ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "

14. ਲਕਸ਼ਮਣਨ, ਜੇ. ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ

" 105. ਸੋਧ ਨੇ ਗਲਪ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਛੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਨੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਵੀ "ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ" ਵਾਕਾਂਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗੈਨਨ ਡੰਕਰਲੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ [ਸਟੇਟ ਆਫ ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਗੈਨਨ ਡੰਕਰਲੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਮਦਰਾਸ) ਲਿਮਟਿਡ, (1958) 9 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਐੱਸਟੀਸੀ 353: ਏ. ਆਈ. ਆਰ 1958 ਐਸ. ਸੀ. 560: 1959 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 379] ਸਿਰਫ ਡੀਮਡ ਸੇਲਜ਼ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) ਦੀ ਹਰੇਕ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਸੀਐਸਟੀ [(1963) 14 ਐਸਟੀਸੀ 316: 1963 ਸਪੱਸ਼ਟ (2) ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 459] ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਏਜੰਸੀਆਂ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ. ਸੀਟੀਓ [(1978) 1 ਐਸਸੀਸੀ 520: 1978 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. (ਟੈਕਸ) 31: ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1978 ਐਸ. ਸੀ. 449]। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਗੈਨਨ ਡੰਕਰਲੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ [ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਗੈਨਨ ਡੰਕਰਲੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਮਦਰਾਸ) ਲਿਮਟਿਡ, (1958) 9 ਐਸਟੀਸੀ 353: ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ 1958

ਐਸ. ਸੀ. 560: 1959 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 379] ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਕੇ. ਐੱਲ. ਜੌਹਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਸੀਟੀਓ [(1965) 2 ਐਸਸੀਆਰ 112: ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1965 ਐਸ. ਸੀ. 1082]। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਏ. ਵੀ. ਮਯੱਪਨ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਸੀ. ਟੀ. [(1967) 20 ਐਸ. ਟੀ. ਸੀ. 115 (ਮੈਡ)] ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਸੀਟੀਓ ਬਨਾਮ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। (ਨਿਯਮਿਤ) [(1970) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 462]। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ)

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ [(1972) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 472: (1972) 29 ਐੱਸਟੀਸੀ 474] "

15. ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਉੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ-ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋ-ਚੁੰਬਕੀ ਤਰੰਗਾਂ ਨੂੰ 'ਮਾਲ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 366 ਦੇ ਅੰਦਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਸਕੇ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ

" 71. ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਮੈਗਨੈਟਿਕ ਤਰੰਗਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 366 (12) ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਮਾਲ" ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟੈਲੀਫੋਨ ਐਕਸਚੇਂਜ ਸਮੇਤ ਟੈਲੀਫੋਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਮਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। "

ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 41, ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੀ ਸਾਦੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਲਟ "ਨਿਗਮਿਤ" ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਜੋ "ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ" ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

16. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੈਨਨ ਡੰਕਰਲੀ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1958 ਐਸ. ਸੀ. 560 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 46 ਵੀਂ ਸੋਧ ਬਚ ਗਈਃ

" 43. ਗੈਨਨ ਡੰਕਰਲੀ [ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਗੈਨਨ ਡੰਕਰਲੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਮਦਰਾਸ) ਲਿਮਟਿਡ, (1958) 9 ਐਸ. ਟੀ. ਸੀ. 353: ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ 1958 ਐਸ. ਸੀ. 560: 1959 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 379] ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 46ਵੀਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ "ਵਿਕਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਹੱਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 366 (29-ਏ) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। "ਡੀਮਡ ਸੇਲਜ਼" ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਕੇ, "ਮਾਲ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਤੱਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦਾ

ਇਰਾਦਾ, ਵਸਤਾਂ, ਸਪੁਰਦਗੀ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਥਿਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਵਕੀਲ ਵੇਖੋ ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਐਡੀਸਨ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕੰਪਨੀ ਆਫ ਲੰਡਨ ਲਿਮਟਿਡ, (1880) 6

244: 43 LT 697] ਪਰ ਚਾਲੀ-ਛੇਵੀਂ ਸੋਧ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਮਾਲ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਮਾਲ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਉਸ ਤੱਤ ਦੀ ਉਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਸਨਮਾਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੈਨਨ ਡੰਕਰਲੀ [ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ]

ਗੈਨਨ ਡੰਕਰਲੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਮਦਰਾਸ) ਲਿਮਟਿਡ, (1958) 9 ਐਸਟੀਸੀ 353 : ਏ. ਆਈ. ਆਰ 1958 ਐਸ. ਸੀ. 560: 1959 ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਟੈਸਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 379 ਬਚਿਆ ਹੈ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਜੋ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਵਿਕਰੀ ਹਨ, ਅਨੁਛੇਦ 366 (29-ਏ) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ। ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ, 1930 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ”

46.ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ। 18. ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਦੋ ਥੰਮ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਹੈ ਅਧਾਰਤ. ਗ੍ਰਾਫ ਬਨਾਮ ਇਵਾਂਸ (1882) 8 ਪ੍ਰਸ਼ਨ 373 ਵਿੱਚ, ਗਰੋਸਵੇਨਰ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲੈਂਟ ਗ੍ਰਾਫ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਲੱਬ ਦਾ ਆਮ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਇਆ ਸੀ। ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਵਾਈਨ, ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਪਿਰਟ ਵਰਗੇ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਚੂਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਐਕਟ, 1872 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੇ ਬੈਂਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ

“ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਬਣਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰ ਕਲੱਬ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਆਮ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਏਜੰਟ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਤਰਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਾਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ' ਤੇ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਰਾਬ ਲਈ ਜੋ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਲਾਗਤ ਕੀਮਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟ। ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਸੱਚਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂਬਰ ਲਾਗਤ ਮੁੱਲ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਲਾਗਤ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੇਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵੇਚੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ "ਵਿਕਰੀ" ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਚੂਨ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਥੋਕ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੇਜਰ ਗ੍ਰਾਫ, ਜਿਸ ਨੇ ਫੋਸਟਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਪ੍ਰਚੂਨ ਦੁਆਰਾ "ਵਿਕਰੀ" ਕੀਤੀ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੋਸਟਰ ਕਲੱਬ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਉੱਤੇ ਮਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਇੱਕ ਸੌਦੇ ਦਾ ਤੱਤ ਇੱਥੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਗ੍ਰਾਫ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ। ਫੋਸਟਰ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਕਲੱਬ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਕਮ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਮਤ' ਤੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਐਲ ਅਤੇ ਵਿਸਕੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਗ੍ਰਾਫ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵੇਚੀਆਂ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਫੋਸਟਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ

ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਫੋਸਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਫੋਸਟਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਸੀ। "

19. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟ੍ਰੇਬਨੋਗ ਵਰਕਿੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਕਲੱਬ ਅਤੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਲਿਮਟਿਡ ਵੀ. ਮੈਕਡੋਨਲਡ (1940) 1 ਕੇ. ਬੀ. 576, ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ। ਗ੍ਰਾਫ (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀਃ "ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰਾਫ ਬਨਾਮ ਇਵਾਨਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅੰਤਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਸੰਸਥਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕੰਪਨੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਹਿੱਤ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਟਰੱਸਟੀ" ਜਾਂ "ਏਜੰਟ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਤੱਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "

20. ਹੁਣ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਅ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਉੱਪਰ)। ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਛੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਸਮੋਪੋਲੀਟਨ ਕਲੱਬ, ਮਦਰਾਸ, ਜੋ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੁਨਾਫਾ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ। ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1860 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈਲੀ

ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਕੌਸਮੋਪੋਲੀਟਨ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਭੋਜਨ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਖਾਧੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1959 ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

" 7. ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਜਿਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਲੱਬ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂਬਰ ਐਕਸਾਈਜ਼ੇਬਲ ਸ਼ਰਾਬ ਸਮੇਤ ਕਲੱਬ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲੱਬ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਗਠਿਤ ਕਲੱਬਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਕ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵ, ਜਿੱਥੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਸ਼ਰਾਬ ਸਿਰਫ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਮਲਕੀਅਤ ਕਲੱਬ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਲਕੀਅਤ ਕਲੱਬ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਮੈਂਬਰ ਕਲੱਬ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਟੈਰਿਫ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੈ। (ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਤੀਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਵਾਲੀਅਮ ਵੇਖੋ। 5, pp. 280-281)। ਗ੍ਰਾਫ ਬਨਾਮ ਇਵਾਨਜ਼ [(1882)

8 ਕਿਊ. ਬੀ. ਡੀ. 373] ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੀਲਡ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆਃ

"ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਬਣਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰ ਕਲੱਬ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਆਮ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਸਨ। "

ਹੇਵਾਰਟ (ਐਲ. ਸੀ. ਜੇ.) ਟ੍ਰੇਬਨੋਗ ਵਰਕਿੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਕਲੱਬ ਅਤੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਲਿਮਟਿਡ ਵੀ. ਮੈਕਡੋਨਲਡ [(1940) 1 ਏ. ਈ. ਐੱਲ. ਆਰ. 454] ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕੰਪਨੀ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਹਿੱਤ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

8. ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਲਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਗਪੁਰ ਕਾਟਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਕਲੱਬ, ਰਾਜਨੰਦਨਗਾਓਂ ਬਨਾਮ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਰਾਏਪੁਰ [8 ਐਸ. ਟੀ. ਸੀ. 781] ਅਤੇ ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸੈਂਚੁਰੀ ਕਲੱਬ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ [16 ਐਸ. ਟੀ. ਸੀ. 38] ਵਿੱਚ। ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਕਲੱਬ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਕਲੱਬ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲੱਬ ਸੀ. ਪੀ. ਅਤੇ ਬਰਾਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰੇਬਨੋਗ ਵਰਕਿੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ

ਟਰੱਸਟੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਸੂਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹੋ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕਲੱਬ ਜੋ ਇੱਕ ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਮੈਨੇਜਰ ਰਾਹੀਂ ਖਰੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚਦਾ। ”

21. ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਵੇਦੀ, ਅਰਥਾਤ ਐਨਫੀਲਡ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਪ ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਨਾਮ ਐਨਫਿਐਂਡ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ [(1968) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 421] ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਜੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੀਮਤ' ਤੇ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰ ਸੰਘਟਕ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨਃ (1) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਧਿਰਾਂ; (2) ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ; (3) ਚੀਜ਼, ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਂ ਆਮ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (4) ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਕਮਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ, ਉਹ ਸੰਪਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਰਧ-ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ”

22. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆਃ

“ 11. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਰੇਕ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ, 1930 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54, ਲਿਸਟ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ "ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ

ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ । ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 2 (ਐੱਨ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੇਕਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਕਲੱਬ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਤੱਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

12. ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਲੱਬ ਦਾ ਕੇਸ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਹਰੇਕ ਕਲੱਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਜੀ) ਅਤੇ 2 (ਐਨ) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹਰੇਕ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਤਿਆਰੀ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) 23.

ਸ਼ਾਹ, ਜੇ., ਜੋ ਐਨਫੀਲਡ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਲੇਖਕ ਸਨ, ਉਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ-ਪਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ-ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਾਮਲੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।

24. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਉੱਪਰ) ਐਨਫੀਲਡ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ) ਨੂੰ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਨਫੀਲਡ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਸਾਇਟੀ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਜੋ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਫਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਫਿਰ ਟ੍ਰੇਬਨੇਗ (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਸਨ ਜੋ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅੰਤ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਕਲੱਬ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਸਤਾਂ ਵੇਚਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਈ.

25. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਫੀਲਡ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਛੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ। ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੁਪਰ) ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ, ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਫੋਸਟਰ, ਭਾਵ ਕਲੱਬ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ, ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟ੍ਰੇਬਨੇਗ ਵਿੱਚ (ਉੱਪਰ), ਜਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਪਹਿਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਪਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ "ਟਰੱਸਟੀ ਜਾਂ ਏਜੰਟ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

26. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਨਫੀਲਡ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ) ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ। ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਅੱਗੇ। ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੁਪਰ)ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ

ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਲਕੀਅਤ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਕਲੱਬ ਦਾ ਮਾਲਕ ਖੁਦ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੋਵੇਗਾ।

27. ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਵੇਦੀ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਬਾਚਾ ਐੱਫ. ਗਜ਼ਦਾਰ (ਉੱਪਰ) ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 25 (1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“ 25. ਚੈਰਿਟੇਬਲ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ "ਸੀਮਤ" ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ। – (1) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ - (ਏ) ਵਣਜ, ਕਲਾ, ਵਿਗਿਆਨ, ਧਰਮ, ਦਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਗਠਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ

(ਅ) ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ,

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ "ਲਿਮਟਿਡ" ਜਾਂ "ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜੇ।

28. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਰਜਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਭ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਚਾ ਐੱਫ. ਗੁਜ਼ਦਾਰ (ਉੱਪਰ) ਨੇ ਏ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸੌਦਾ-ਇਹ ਦੋ ਚਾਹ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ 'ਸੰਪਤੀਆਂ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਉੱਤੇ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਵੰਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀ। ਲਾਭਅੰਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬਕਲੇ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ (12 ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀ. 894 ਜਿੱਥੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਅਰਥ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੁੱਲ ਵੰਡਣਯੋਗ ਰਕਮ ਪਰ ਇਸਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਵੰਡਣਯੋਗ ਰਕਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਆਨ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਇੱਕ ਵੰਡਣਯੋਗ ਰਕਮ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 1 ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਟਕਣਾ ਨਿਰੀਖਣ ਜਿਸਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ। ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਤ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦਣ 'ਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ਕ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿ ਲਾਭ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਐਂਡਰਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ” ਕ੍ਰਿਕਟ ਕਲੱਬ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਲੇਬਰ ਯੂਨੀਅਨ (1969) 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 600, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕ੍ਰਿਕਟ ਕਲੱਬ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਇਹ ਕਲੱਬ ਇੱਕ "ਉਦਯੋਗ" ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਕਿ ਕਥਿਤ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਉਦਯੋਗ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਫ਼ੇ 614 ਉੱਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀਃ “ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਜਿਮਖਾਨਾ ਕਲੱਬ ਦੇ ਉਲਟ, ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਲੱਬ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਬਣ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੇਟਰਿੰਗ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਕਲੱਬ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰ ਸਕੇ ਜੋ ਕਲੱਬ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਤੱਥ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕਲੱਬ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਕਨੀਕਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਆਮ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਾਖਲਾ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੁਆਰਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਵੀ ਵੋਟਿੰਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਂਗ ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤਰਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਾਖਲਾ ਫੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਲੱਬ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਕਲੱਬ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਸੇਵਾ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ”

29. ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਲੱਬਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕ੍ਰਿਕਟ ਕਲੱਬ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਤਭੇਦਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਾਚਾ ਐੱਫ. ਗੁਜ਼ਦਾਰ (ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਪਾਤ ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-ਕੋਈ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਬੰਗਲੌਰ ਕਲੱਬ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਐਨਰ. (2013) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 509 ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਪਛਾਣ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਵਾਲੀਅਮ. 23, ਪੈਰਾ 222 ਅਤੇ 224 (ਪੀ. ਪੀ. 152 ਅਤੇ 154) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਃ “ 222. ਆਪਸੀ ਵਪਾਰ ਦੀਆਂ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ। — ... ਕਿੱਥੇ ਹੋਇਆ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀ ਆਪਸੀ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੁਝ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਦਮ ਦੀ ਆਪਸੀਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

224. ਕਲੱਬ, ਆਦਿ-ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬ ਆਪਸੀ ਉੱਦਮ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹਨ; ਪਰ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਗੈਰ-ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਰਸਪਰਤਾ ਦਾ ਤੱਤ ਲੋਡ਼ੀਂਦਾ ਹੈ।” 17. ਸਾਈਮਨਜ਼ ਟੈਕਸਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ. ਏਏਐੱਸ 1.218 ਅਤੇ 1.222 (pp. 159 ਅਤੇ 167) ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂਃ

“... ਇਹ ਸੈਟਲਡ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਪਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਪਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਪਾਰ ਦੇ ਇਸ ਰੂਪ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਪਲੱਸ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਰਪਲੱਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ (ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਨਹੀਂ) ਕਲੱਬ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ, ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਾਬਕਾ ਨਿਗਮ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਮਾਨ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਉੱਦਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਕਲੱਬ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੈਰ-ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਰਲਿਸਲ ਅਤੇ ਸਿਲੋਥ ਗੋਲਫ ਕਲੱਬ ਬਨਾਮ ਸਮਿਥ (ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਸਰਵੇਅਰ) ਵਿੱਚ

[(1913) 3 ਕੇ. ਬੀ. 75 (ਸੀ. ਏ.)], ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਗੋਲਫ ਕਲੱਬ ਨੇ ਗੈਰ-ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰੀ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਖੇਡਣ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਲਾਭ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ”

18. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਤੇ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਰਮਿਆਨ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਪਛਾਣ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਜਿਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੇਬਲ ਜਾਂ ਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੰਗਾ ਅਤੇ ਪਾਲਖੀਵਾਲਾ ਇਸ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ

“ 1. ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰੀ ਪਛਾਣ। — ‘... ਸਾਂਝੇ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਏ

ਵਾਧੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਰੀਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਰਪਲੱਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਸਪਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈਃ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਪਲੱਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ' ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਮਾਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਦਾਨੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ”

ਰੌਲੈਟ, ਥਾਮਸ (ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ) ਵਿੱਚ ਜੇ. ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਬਨਾਮ ਰਿਚਰਡ ਇਵਾਂਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (1927) 1 ਕੇ. ਬੀ. 33 ਦਾ ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ

“... ਪਰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਗਾਹਕ ਵਜੋਂ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀ, ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਕੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਲਾਭ ਕਮਾਉਂਦੀ ਹੈ

ਲਾਭ, ਉਹ ਲਾਭ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਗਾਹਕਾਂ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ; ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਉੱਤੇ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੀ ਹੈ-ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੀਤੀ-ਧਾਰਕ-ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਵਜੋਂ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਜੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਟਾਈਲਜ਼ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ [ਨਿਊਯਾਰਕ]

ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਸਟਾਈਲਜ਼ (ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਸਰਵੇਅਰ), (1889) ਐਲ. ਆਰ. 14 ਏਸੀ 381: (1886-90) ਸਾਰੇ ER ਰੇਪ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ 1362: (1889) 2 TC 460 (HL)], ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ; ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੈਸਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ [ਇਹ], ਸਟਾਈਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ

ਕੇਸ [ਨਿਊਯਾਰਕ ਲਾਈਫ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ v. ਸਟਾਈਲ (ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਸਰਵੇਅਰ), (1889) ਐੱਲ. ਆਰ. 14 ਏਸੀ 381: (1886-90) ਸਾਰੇ ER ਰੇਪ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ 1362: (1889) 2 ਟੀ. ਸੀ. 460 (ਐਚ. ਐਲ.)] ”

ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਂਝੇ ਫੰਡ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਰਪਲੱਸ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ-ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਪਲੱਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੰਦ ਹੋਣ' ਤੇ, ਸਰਪਲੱਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਸਰਪਲੱਸ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਲੱਬ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ

\ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ (2018) 15 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 37. ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ।
31 ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਨੇ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਸਿਧਾਂਤ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

32. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 61ਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂਬਰ ਕਲੱਬਾਂ ਦਾ ਮੈਂਬਰ "ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਕਲੱਬਾਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟੈਕਸ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਟੈਕਸਯੋਗ

ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। 33. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਰਜਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਗਲਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਸਮੀਕਰਨ, ਜਦੋਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹ ਕਲੱਬ ਸਨ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੀ। “ਕੋਈ ਵੀ "ਸਭ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ 'ਤੇ ਹੈ।

34. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਵੇਦੀ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੀਕਰਨ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਕਲੱਬਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। 35. ਹੋਰ ਵੀ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਉੱਤੇ ਕਿ "ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ" ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ" ਨੂੰ "ਵਿਅਕਤੀ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। “ਵਿਅਕਤੀ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, (ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 367 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

(42) “"ਵਿਅਕਤੀ" ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਿਗਮਿਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ; ਆਰਟੀਕਲ 366 (29-ਏ) ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ "ਵਿਅਕਤੀ" ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

36. ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ, 1961 ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਿਗਮਿਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ-ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (31) ਦੇਖੋ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ "ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਜੋਂ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ 1961 ਤੋਂ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ, 1961 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 366 (29) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਏ) (ਈ) ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ" ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰੂਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਏਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ "ਵਿਅਕਤੀ" ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ "ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। 37. ਹੋਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ "ਸਪਲਾਈ" ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਦੀਪ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਵਿੱਚ "ਵਿਚਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਵਿੱਚ "ਵਿਚਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“ 2. ਵਿਆਖਿਆ-ਧਾਰਾ। - ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਕੋਈ ਉਲਟ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈਃ -

(ਡੀ) ਜਦੋਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ, ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਜਾਂ ਵਾਅਦਾ ਵਾਅਦਾ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਪੋਲੋਕ ਐਂਡ ਮੁੱਲਾ, ਦ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਂਡ ਸਪੈਸੀਫਿਕ ਰਿਲੀਫ ਐਕਟਸ (16 ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ)' ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 'ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ' ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸ ਕਰੀ ਬਨਾਮ ਮੀਸਾ (1875) ਐਲਆਰ 10 ਐਕਸ 153 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

“ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਆਜ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ, ਨੁਕਸਾਨ, ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਝੱਲਣੀ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਿਲੱਖਣ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਵਾਅਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ”

38. ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 366 (29) ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਏ), ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਏ

ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੁਪਰ) ਕੇਸ ਅਤੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਆਪਸੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 366 (29-ਏ) (ਈ) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਤ ਗਲਪ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

39. ਪਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਵੇਦੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦਾ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਅਰਥਾਤ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1972 ਐਸ. ਸੀ. 1131 ਅਤੇ ਨੈਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਕੈਟਰਰਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ)।

40. ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) (ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਵਸਤਾਂ" ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ) ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਟਲਾਂ ਜਾਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਇਹ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਅਤੇ ਛੋਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 (1) (ਏ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਛੋਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ "...(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ -

((ਏ) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਜਾਂ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਘਰ (ਜਿਸ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ 7 ਸਤੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਪਲਾਈ ਉੱਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਜਾਂ

((ਅ) ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸਪਲਾਈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਜਾਂ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਘਰ (ਜਿਸ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, 4 ਜਨਵਰੀ, 1972 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਜਿਹੀ ਸਪਲਾਈ ਉੱਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇਕੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਕੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਰ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਕਸ ਖੰਡ (ਏ) ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਖੰਡ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਉੱਤੇ ਇਕੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। " ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ) ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 46ਵਾਂ ਇਸ ਲਈ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਦੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 366 (29-ਏ) (ਐੱਫ) ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਟਲਾਂ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰੋਸੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਦੀ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰੋਸੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਦੀ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

42. ਇੱਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਕਲੱਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ-ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸਾਬਣ, ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਰੇਲੂ ਵਸਤਾਂ। ਇਹ ਵਸਤਾਂ "ਵਸਤਾਂ" ਹੋਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ-ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੀਣ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਤੁਕੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

43. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੋਟਲਾਂ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੀਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ, ਉਪ-ਧਾਰਾ

(ਐੱਫ) ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੇ. ਦਾਮੋਦਰਸਾਮੀ ਨਾਇਡੂ

9. ਧਾਰਾ 366 ਦੀ ਧਾਰਾ (29-ਏ) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਏ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੀਣ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ। ਸਪਲਾਈ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਨਕਦ ਜਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪੀਣ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਗਾਹਕ ਜੋ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸੇਵਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚੰਗਾ ਫਰਨੀਚਰ, ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਫਿਕਸਚਰ, ਲਿਨਨ, ਕ੍ਰੌਕਰੀ ਅਤੇ ਕਟਲਰੀ, ਸੰਗੀਤ, ਇੱਕ ਡਾਂਸ ਫਲੋਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਲੋਰ ਸ਼ੋਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਲੇਵੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜੋ ਪਨੀਰ ਸੈਂਡਵਿਚ ਦੀ ਇੱਕ ਪਲੇਟ ਦਾ ਆਰਡਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਿੱਲ ਉੱਤੇ 50 ਰੁਪਏ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਟ ਵਿੱਚ ਰੋਟੀ, ਮੱਖਣ, ਸਰ੍ਹੋਂ ਅਤੇ ਪਨੀਰ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਕੀਮਤ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਡਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ 50 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ 50 ਰੁਪਏ ਦਾ ਟੈਕਸ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। "

44. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਹੋਟਲ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2018) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 97, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈਃ

“ 11. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਤਿਕੜੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ [ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ]

[ਨੈਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਕੈਟਰਰਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ. ਰਾਜ (ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ), (1980) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 167: 1980 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. (ਟੈਕਸ) 222], ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹੋਟਲਾਂ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ "ਵਿਕਰੀ" ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ "ਸੇਵਾ ਤੱਤ", ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਤੱਤ ਹੈ, ਨੂੰ "ਵਿਕਰੀ ਤੱਤ" ਤੋਂ ਵੰਡਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

12. ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ (46ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ), ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ “ 366. (29-(ਐੱਫ) ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ (ਭਾਵੇਂ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ) ਦੀ ਸਪਲਾਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਈ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ”

ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਬਾਦਲਾ, ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ”

45. ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਰਸਪਰਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (24) (vii) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

XXXXXXXX

(24) “ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ -

XXXXXXXX

(vii) ਕਿਸੇ ਪਰਸਪਰ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੀਮਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ, ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਣੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“ 44. ਬੀਮਾ ਕਾਰੋਬਾਰ। -ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ", "ਘਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ", "ਪੂੰਜੀ ਲਾਭ" ਜਾਂ "ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ" ਸਿਰਲੇਖ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 199 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 28 ਤੋਂ 43 ਬੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲਟ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬੀਮਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਸੀ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦੀ ਗਣਨਾ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

” 46. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਆਪਸੀ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੀਮਾ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇੱਕ ਆਪਸੀ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਈ) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਆਪਸੀਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

47. ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (24) (vii) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਮੀਸਿਸ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਸੁਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰਃ “14. ਆਪਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ' ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਕਮਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (24) ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਧਾਰਾ 2 (24) (vii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਸਪਰਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ”

48. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 45 (2) ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡੀਮਡ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 45 (2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“45. ਪੂੰਜੀ ਲਾਭ. -
XXXXXXXX

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਟਾਕ-ਇਨ-ਸਟਾਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ।

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਵਪਾਰ ਉਸ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਸਟਾਕ-ਇਨ-ਟ੍ਰੇਡ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ ਇਲਾਜ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਉਪਜੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੁੱਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ”

ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਟਾਕ-ਇਨ-ਟ੍ਰੇਡ ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਇੱਕ ਮਨਘੜਤ ਗਲਪ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਟੈਕਸ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਢੰਗ ਜੋ ਆਪਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) (ਈ) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ।

49. ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਵੇਦੀ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (10) ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (1) ਇਕੱਲਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਾਸੀਕਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

(1) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਗਠਿਤ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਸਪਰਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ

(2) ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੁਪਰ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ 46ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹਨ।

(3) ਆਰਟੀਕਲ 366 (29-ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।
50. ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 3 ਜੁਲਾਈ, 2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ 1 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਦੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 2009 ਦਾ ਸੀ. ਏ. ਨੰਬਰ 4184 ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 2012 ਦਾ ਸੀ. ਏ..7497 ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ

51. ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

52. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 13 ਦਸੰਬਰ, 2017 ਨੂੰ 2012 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ

ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾਃ

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ 'ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ' ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਲਕੱਤਾ ਕਲੱਬ ਲਿਮਟਿਡ '[2017 (5) ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 356] [2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4184]।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਤੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ”

53. ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਇੱਕ ਝਾਰਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਾਂਚੀ ਵਿਖੇ ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. (ਟੀ) 2007 ਦੀ ਮਿਤੀ 15 ਮਾਰਚ, 2012 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਸ. ਸੀ. ਏ. ਵਿੱਚ। 2005 ਦਾ ਐੱਸ.13654-13656 ਮਿਤੀ 25 ਮਾਰਚ, 2013 ਝਾਰਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 15 ਮਾਰਚ, 2012 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994 (ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਵਿੱਤ ਐਕਟ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬ ਮਲਕੀਅਤ ਕਲੱਬਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੁਪਰ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀਃ

“ 18. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹਨ। ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਵਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਮ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਦੋ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈਆਂ ਹਨ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਹੁਣ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਸਪਰਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਕਲੱਬ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੇ ਕਲੱਬ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੰਡਪ ਰੱਖਿਅਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥ ਗਾਇਬ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

19. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। "

54. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 25 ਮਾਰਚ, 2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਝਾਰਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤੇਃ

" 8. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994 ਦੀ ਧਾਰਾ 65 (25ਏ), ਧਾਰਾ 65 (105) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 66, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2005 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ/ਸੋਧੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "

55. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲੇ ਉਹਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਨ, ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜ ਐਕਟਾਂ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟਾਂ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ।

56. ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਧਰੁਵ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ 2005 ਤੋਂ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 2012 ਤੋਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਏ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਜੋ ਕਿ ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਹੁਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਝਾਰਖੰਡ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਦੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ

(ਉੱਪਰ), ਜੋ ਕਿ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

57. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ 1994 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 2005 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 2012 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66ਡੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ

ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਾਰੀਆਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾਃ ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (44) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 3 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੰਗਠਿਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬ 2012 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰਹੇ। ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਰਸਪਰਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਝਾਰਖੰਡ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਨ।

ਯੰਗ ਮੈਨਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਇਹ ਮਾਮਲੇ.

58. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਚੈਪਟਰ 16 ਜੂਨ, 2005 ਤੋਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 65 (25ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ

“ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਗਾਹਕੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਕਮ ਲਈ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਸਹੂਲਤਾਂ ਜਾਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ

(i) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ

(ii) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਜੋ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਬਾਗਬਾਨੀ ਜਾਂ ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ (ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇੱਕ ਦਾਨੀ, ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ

((iv) ਪ੍ਰੈੱਸ ਜਾਂ ਮੀਡੀਆ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ।

59. ਸੈਕਸ਼ਨ 65 (105) ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ" ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ

“”ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਗਾਹਕੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਕਮ ਲਈ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਸਹੂਲਤਾਂ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ। ”

60. 1 ਮਈ, 2011 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 65 (25ਏਏ) ਦੁਆਰਾ "ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ

“ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਗਾਹਕੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਕਮ ਲਈ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਸਹੂਲਤਾਂ ਜਾਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ -

(i) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ

((ii) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਜੋ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਬਾਗਬਾਨੀ ਜਾਂ ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇੱਕ ਦਾਨੀ, ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹਨ, ((iv) ਪ੍ਰੈੱਸ ਜਾਂ ਮੀਡੀਆ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ।

61. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 65 (105) ਵਿੱਚ, "ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ "ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਨੈੱਟ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕਲੱਬਾਂ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

62. ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 65 ਦੇ ਖੰਡ (105) ਦੇ ਉਪ-ਖੰਡਾਂ (ਜ਼ਜ਼ਜ਼) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ

("ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

63. ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀਃ

“ 67. ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲਾਂਕਣ (1) ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਲ -

(i) ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਹੋਵੇ;

(ii) ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇ;

((iii) ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ”

64. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀਃ
“ 68. ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ

(1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 66 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ”

65. 1 ਜੁਲਾਈ, 2012 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 65 ਅਤੇ 65ਏ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 65ਬੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 65ਬੀ (37) ਤਹਿਤ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ

“(37) “ਵਿਅਕਤੀ "ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, -

((i) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ,

((ii) ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ,

(iii) ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ,

(ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਭਾਈਵਾਲੀ

(vi) ਇੱਕ ਫਰਮ,

((vii) ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਿਗਮਿਤ ਹੋਵੇ

(ix) ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਾਂ

(x) ਹਰੇਕ ਨਕਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ;

66. ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (44) ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਸੇਵਾ" ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ
“(44) “"ਸੇਵਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਦੂਜੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਗਤੀਵਿਧੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਸੇਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

(ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ (i) ਵਿਕਰੀ, ਤੋਹਫ਼ੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਜਾਂ

(ii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 366 ਦੇ ਖੰਡ (29ਏ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

((iii) ਪੈਸੇ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਯੋਗ ਦਾਅਵਾ;

(ਅ) ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ; ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਫੀਸ।

XXXXXXX

ਵਿਆਖਿਆ 3. ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ; -

(ਏ) ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;

(ਅ) ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ”

67. ਫਿਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 66 ਬੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

66ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2012 ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਉੱਤੇ ਚੌਦਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਟੈਕਸ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ”

68. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ ਜੋ ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66ਡੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

69. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਓਰਸ. ਵੀ. ਮਾਰਗਦਰਸ਼ੀ ਚਿਟ ਫੰਡਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2017) 13 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 806, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈਃ “ 19. ਇਹ ਸੋਧ ਡਬਲਯੂ. ਈ. ਐੱਫ. 1-6-2007 ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਕਦ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ 30-6-2012 ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2012 ਦੁਆਰਾ, ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ

ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994 ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1996 ਨੇ ਇਹ ਟੈਕਸ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1997 ਦੁਆਰਾ 12 ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1998 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ 12 ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1998 ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2000 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2001 ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2002 ਨੇ ਦਸ ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003 ਨੇ 8 ਨਵੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿੱਤ (ਨੰਬਰ 2) ਐਕਟ, 2004 ਨੇ 13 ਨਵੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 3 ਸੇਵਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਵਿੱਚ ਜੋਖਮ ਕਵਰ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸੇਵਾ ਸਾਲ 2002 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿੱਤ ਕਾਨੂੰਨ, 2005 ਨੇ 9 ਨਵੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2006 ਨੇ 15 ਨਵੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2007 ਨੇ 7 ਨਵੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਛੇ ਦੂਰਸੰਚਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2008 ਡਬਲਯੂ. ਈ. ਐੱਫ. 16-5-2008 ਨੇ 6 ਨਵੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿੱਤ (ਨੰਬਰ 2) ਐਕਟ, 2009 ਡਬਲਯੂ. ਈ. ਐੱਫ. 1-9-2009 ਨੇ 3 ਨਵੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2010 ਡਬਲਯੂ. ਈ. ਐੱਫ. 1-7-2010 ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 24/2010-ਐੱਸ. ਟੀ., ਮਿਤੀ 22-6-2010 ਦੁਆਰਾ 8 ਨਵੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2011 ਦੁਆਰਾ ਡਬਲਯੂ. ਈ. ਐੱਫ. 1-5-2011 ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 29/2011-ਐੱਸ. ਟੀ ਮਿਤੀ 25-4-2011 ਦੁਆਰਾ, 2 ਨਵੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨੈੱਟ ਵਿੱਚ

ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਸਿਹਤ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਡਬਲਯੂ. ਈ. ਐੱਫ. 1-5-2011 ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 30/2011-ਐੱਸ. ਟੀ ਮਿਤੀ 25-4-2011 ਦੁਆਰਾ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਲ 115 ਸੇਵਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 20. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1994 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 2011 ਤੱਕ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਢੰਗ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2012 ਡਬਲਯੂ. ਈ. ਐੱਫ. 1-7-2012 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੂਚੀ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ, "ਸੇਵਾ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1994 ਵਿੱਚ "ਸੇਵਾ" ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 2012 ਤੱਕ ਰਹੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੇਵਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ) ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਹੁਣ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਸੇਵਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੂਚੀ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66-ਡੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਸੇਵਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ”

70. ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਜ਼ ਐਂਡ ਓਰਸ ਵਿੱਚ।ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐੱਸ. (2007) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 527, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ:

“ 8. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਵੈਟ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁੱਲ ਵਾਧੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਲ ਵਾਧੇ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਲਈ, ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ "ਸੇਵਾਵਾਂ" ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਅਧਾਰਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਧਾਰਤ ਸੇਵਾਵਾਂ। ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਅਧਾਰਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਕੀਟੈਕਟ, ਇੰਟੀਰੀਅਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨਰ, ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਏਜੰਟ, ਨਿਰਮਾਣ

ਸੇਵਾਵਾਂ, ਮੰਡਪਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਧਾਰਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਟਾਕ ਬ੍ਰੋਕਰ, ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ, ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਾਗਤ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀਆਂ, ਟੂਰ ਅਪਰੇਟਰ, ਇਵੈਂਟ ਮੈਨੇਜਰ, ਟ੍ਰੈਵਲ ਏਜੰਟ ਆਦਿ। ”

ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਲਿਸਟ । ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਹੈ।

71 ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹੁਣ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ 16 ਜੂਨ, 2005 ਤੋਂ 1 ਜੁਲਾਈ, 2012 ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। 72. ਸੈਕਸ਼ਨ 65 (25ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਗਾਹਕੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਕਮ ਲਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਅਧੀਨ "ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਗਠਿਤ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਧਰੁਵ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ

ਡਾਲਕੋ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਪਾਧੀਏ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ। ਆਦਿ। (2010) 4 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 378 (ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 10,14 ਅਤੇ 32) ਅਤੇ ਸੀ. ਆਈ. ਟੀ., ਕਾਨਪੁਰ ਅਤੇ ਏ. ਐੱਨ. ਆਰ. v. ਕੇਨਰਾ ਬੈਂਕ (2018) 9 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 322 (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 12 ਅਤੇ 17), ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ "ਸਥਾਪਿਤ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਗਮਿਤ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਗਠਿਤ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ। ਆਰ. ਸੀ. ਮਿੱਟਰ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਕਲਕੱਤਾ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਆਈ. ਟੀ., ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ,

ਕਲਕੱਤਾ (1959) ਸਪ. 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 641, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਗਠਿਤ" ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਏ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾਃ

“"ਗਠਿਤ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ "ਬਣਾਇਆ" ਜਾਂ "ਸਥਾਪਿਤ" ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਆਕਸਫੋਰਡ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ, ਵਾਲੀਅਮ. II, ਸਫ਼ੇ 875 ਅਤੇ 876 ਉੱਤੇ, "ਗਠਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, "ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ, ਲੱਭਣਾ (ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ, ਆਦਿ)" ਅਤੇ "(ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਆਦਿ) ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰੂਪ ਜਾਂ ਰੂਪ ਦੇਣਾ" ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਮਹੱਤਤਾ ਵਿੱਚ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਰ. ਸੀ. ਮਿੱਟਰ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਆਈ. ਟੀ. ((1955) 28 ਆਈ. ਟੀ. ਆਰ. 698,704,705) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ "ਗਠਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਸਿਰਫ "ਬਣਾਉਣਾ" ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਵਾਰਕਾਦਾਸ ਖੇਤਾਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ . ਸੀ. ਆਈ. ਟੀ. [(1956) 29 ਆਈ. ਟੀ. ਆਰ. 903,907] ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਫਰਮ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਫਰਮ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ "ਗਠਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੁੱਖ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਲਿਖਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਫਰਮਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਵੇਗਾ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ

ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਕਾਰਜਾਂ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ”

73. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲੱਬਾਂ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ 1 ਜੁਲਾਈ, 2012 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਵਿਸ ਟੈਕਸ ਨੈੱਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

74. ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1 ਜੁਲਾਈ, 2012 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਪਿਆ ਸੀ?

75. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 65 ਬੀ (44) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਸੇਵਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਭਾਵ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਦੂਜੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀ। “ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (37) ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ, ਇੱਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨਕਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਭਾਵੇਂ ਨਿਗਮਿਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

76. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਏਜੰਸੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਪਸੀਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਲਈ ਇੱਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (44) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਸੇਵਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ।

77. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 3 ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

78. 2006 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 65 ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ “ਵਿਆਖਿਆਃ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੇਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈਃ ”

79. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (29-ਏ) (ਈ) ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਗਮਿਤ ਕੰਪਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਗਮਿਤ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਸਮੇਤ ਨਿਗਮਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰੂਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ।

80. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ "ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 65 (25ਏ) ਅਤੇ 65 (25ਏਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਜਾਂ "ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ"। ਇਹਨਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਕਰਨ "ਸਰੀਰ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜੋ ਨਿਗਮਿਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 65 (25ਏ) (ਆਈ) ਅਤੇ 65 (25ਏ) (ਆਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਜਾਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। “ਇਸ ਲਈ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

81. ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਕਿ 2012 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੂਚੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਹੁਣ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸਨ ਜੇ ਉਹ "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ"

ਦੁਆਰਾ "ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। “ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (37) ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (44) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 3 ਵਿੱਚ, "ਵਿਅਕਤੀ" ਸਮੀਕਰਨ ਜਾਂ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਹੀਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ "ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਸੰਗਠਨ" ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

82. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 65 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 65 (25ਏ) ਅਤੇ (25ਏ) ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਮੀਕਰਨ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ" ਇੱਕ ਨਿਗਮਿਤ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਗਮਿਤ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹੀ ਸਮੀਕਰਨ 2012 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 3 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (37) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਲਟ), ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ 2012 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ" ਸਮੀਕਰਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 65 ਬੀ (44) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 3 (ਏ) ਉਹਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

– ਆਈ. ਸੀ. ਟੀ., ਬੰਬਈ ਉੱਤਰੀ, ਕੱਛ ਅਤੇ ਸੌਰਾਸਤਰ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਦੇਖੋ। ਸਫ਼ਾ 519-520 ਉੱਤੇ ਇੰਦਰਾ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ (1960) 3 ਐੱਸCR 513। "ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਜੋਂ ਜੋ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ" ਸਮੀਕਰਨ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ

ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।ਕਿ 2005 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ 1994 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਮਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

85.ਇਸ ਲਈ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) .321 ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ (i) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸ਼ਾਮਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ, ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਮਾਮਲੇ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate